

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Filijala/Podružnica Mostar

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Мостар

Број: ЈН2-03-07-1-1812-8/20
Мостар, 27.8.2020.год.

Канцеларија за разматрање жалби БиХ, филијала Мостар, рјешавајући по жалби понуђача МАРКАНТ д.о.о. Ваљево од 13.7.2020.год. изјављену по адвокату Демиру Шевали из Какња, на Одлуку о избору најповољнијег понуђача у поступку јавне набавке вијачне робе бр.01/Д-01-43-8068/20 од 2.7.2020.год. уговорног органа ЗД Рудник мрког угља „Какањ“ д.о.о. Какањ, на основу члана 93. став (7), члана 111. став (1) тачка ц) Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ“ бр. 39/14) и члана 228. став (2) Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ“ бр.29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13, 53/16) на сједници Вијећа II одржаној 27.8.2020.год. доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се одбија.
2. Одбија се захтјев жалиоца за накнаду трошкова састава жалбе изјављене по адвокату Демиру Шевали из Какња у износу од 940,00 КМ.
3. Одбија се захтјев жалиоца за поврат уплаћене накнаде покретања жалбеног поступка у износу од 500,00 КМ.

О б р а з л о ж е њ е

1. Уговорни орган, ЗД Рудник мрког угља „Какањ“ д.о.о. Какањ (у даљем тексту: Уговорни орган) је донио Одлуку о избору најповољнијег понуђача у поступку јавне набавке вијачне робе бр.01/Д-01-43-8068/20 од 2.7.2020.год. (Обавјештење о набавци бр.967-1-1-147-3-134/20, објављено на Порталу јавних набавки 11.5.2020.год.).

Понуђач, МАРКАНТ д.о.о. Ваљево (у даљем тексту: Жалилац), дана 13.7.2020.год. изјављује по адвокату Демиру Шевали из Какња жалбу на наведену Одлуку о избору најповољнијег понуђача уговорном органу, који исту као неосновану, заједно са Изјашњењем на жалбу (од 20.7.2020.год.) прослијеђује Канцеларији за разматрање жалби БиХ.

2. У складу са чланом 109. ЗЈН, жалба је благовремена, допуштена и изјављена од овлашћеног лица.

Жалба је неоснована.

3. Жалилац побијајући предметну Одлуку о избору најповољнијег понуђача у жалби оспорава неприхватљивост своје понуде утврђену ожалбеном Одлуком наводећи следеће жалбене наводе због којих захтијева поништење Одлуке:

3.1. Уговорни орган је т.4.8. тендерске документације прописао да се цијена понуде изражава у конвертибилним маркама (БАМ) а да приликом одређивања валуте цијене понуде уговорни орган није прописао начин давања цијене понуде односно њене валуте за понуђаче из иностранства, што није у складу са законским одредбама. Наиме, инострани понуђач, у конкретном случају жалитељ, своју понуду цијене не може дати у валути друге државе, конкретно БиХ, него само у валути своје матичне државе, због чега је био приморан да у дијелу своје понуде врши преправку изражене валуте, те је с тим у вези погрешно позивање уговорног органа да је жалитељ поступио супротно наведеној тачки ТД, те је Одлука уговорног органа погрешна како понуда исказана у валути државе понуђача не представља мијењање тендерске документације како то погрешно наводи уговорни орган.

Уговорни орган у Изјашњењу на жалбу прво истиче да одредбе члана. 101. став (6) ЗЈН предвиђају да жалилац који је пропустио изјавити жалбу према одредбама ст. (1) до (5) овог члана губи право тражити испитивање законитости по истом основу, у каснијој фази поступка, те дакле, жалилац у овој фази поступка нема право да тражи преиспитивање тачке 4.8. ТД. Уговорни орган такође напомиње да је ТД припремио у складу са одредбом члана 53. став (3) ЗЈН, те одредбом члана 3. став (2) тачка д) 8) Упутства за припрему модела тендерске документације и понуда („Сл. гласник БиХ“, број 90/14, 20/14) гдје је прописано да тендерска документација поред осталих елемената прописаних одредбом овог члана, садржи и податке о валути понуде ако није исказана у КМ, као и обавеза прерачунавања и који дан валуте ће се узети код прерачунавања у КМ. Наиме, из наведене одредбе подзаконског акта, није забрањено назначити искључиво да се цијена понуде достави у валути понуде КМ, односно у конвертибилним маркама (БАМ), чак шта више законодавац оваквом формулацијом одредбе је прописао, у правилу, да се у ТД назначи да се цијена понуде доставља у валути понуде конвертибилна марка, а остављена је могућност, односно остављено је дискреционо право уговорним органима, да назначе, уколико сматрају за цијелиходно да назначе могућност достављања цијене понуде у другој валути, што у конкретном случају уговорни орган није користио.

Увидом у ожалбену Одлуку о избору најповољнијег понуђача утврђено је да је уговорни орган понуду жалиоца оцијенио неприхватљивом, наводећи следеће: „Разлози одбацивања понуде понуђача Маркант д.о.о. Ваљево као неприхватљиве:

- Уговорни орган је тачком 4.8. тендерске документације прописао да „цијена понуде се изражава у конвертибилним маркама (БАМ). Евалуацијом понуде понуђача Маркант д.о.о. Ваљево комисија је констатовала даје понуђач у Обрасцу за понуду (Анекс 1), Обрасцу за цијену понуде (Анекс 2), те у нацрту уговора (Анекс 8) доставио своју понуду са цијенама које су изражене у ЕУР, а не у КМ како је то изричито речено тачком 4.8. тендерске документације;

- Надаље, тачком 4.1. тендерске документације прописано је следеће “Понуда се заједно са припадајућом документацијом припрема на једном од службених језика у Босни и Херцеговини, на латиничном или ћириличном писму. При припреми понуде понуђач се мора придржавати захтјева и услова из тендерске документације. Понуђач не смије мијењати или надопуњавати текст тендерске документације”. Обзиром да је понуђач у Обрасцу за понуду (Анекс 1), Обрасцу за цијену понуде (Анекс 2), те у Нацрту уговора (Анекс 8) у одређеним мјестима гдје је писала валута КМ косом цртом прекржио и дописао валуту ЕУР у којој нуди своју понуду, то се сматра мијењањем и надопуњавањем текста тендерске документације;

- Такођер, у Обрасцу за понуду (Анекс I) у тачки 6. коректурним лаком је преправљен мјесец рока важности понуде без да је поред утиснут печат понуђача и потпис одговорне особе.“

Увидом у т.4.8. ТД предметног поступка набавке – Валута понуде, утврђено је да је уговорни орган прописао да се цијена понуде изражава у конвертибилним маркама (КМ).

Увидом у понуду жалиоца, у Образац за цијену понуде, утврђено је да је жалилац цијену своје понуде изразио у еврима (ЕУР). Такође је утврђено да је цијена понуде жалиоца у Обрасцу за достављање понуде изражена у еврима.

Члан 14. став (1) Упутства за припрему модела тендерских документација и понуда („Службени гласник БиХ“ бр.90/14, 20/15) – Цијена понуде, прописује да понуђач изражава цијену понуде у конвертабилним маркама (КМ) а у другој валути само ако је уговорни орган то изричито одредио у тендерској документацији.

Сходно наведеном, предметни навод жалиоца се сматра неоснованим, како је ТД предметног поступка изричито одређено да се цијена понуде изражава у конвертибилним маркама (КМ) а да је жалилац у својој понуди понудио цијену изражену у еврима (ЕУР). У датом контексту, напомиње се да су понуђачи, сходно члану 57. став (1) ЗЈН, дужни да се придржавају захтјева и услова из тендерске документације.

3.2. Жалилац надаље истиче да не постоји ни разлог за одбацивање његове понуде због преправке рока важности понуде из разлога, како рок важности понуде није битан елемент будући да је у случају недостатка овог рока законодавац "ријешио" ово питање одредбом члана 60. став (1) ЗЈН којом је прописано: "Раздобље важења понуде одређује уговорно тијело у тендерској документацији. Раздобље важења не може бити краће од рока наведеног у тендерској документацији, али уговорно тијело не може утврдити рок краћи од 30 дана. Ако понудитељ не наведе у понуди раздобље њеног важења, сматра се да понуда важи за раздобље назначено у тендерској документацији." Жалилац такође истиче да и поред тога рок важности понуде понуђача је јасно словима наведен, па у том смислу није могла постојата нејасноћа око датог рока.

Уговорни орган у Изјашњењу на жалбу не спори да у ситуацији, да понуђач не назначи рок важности понуде, рок важности понуде се сматра период важења понуде назначен у ТД као и да је неспорно да је жалилац уписао датум важења понуде и словима. Међутим, у конкретном случају, спорно је то што је извршена исправка коректурним лаком дијела датума важења понуде који се односи на мјесец важења, како је жалиоц првобитно написао мјесец важења понуде „08“, након чега је на исти број нанио коректурни лак, те написао мјесец важења понуде „09“.

Увидом у понуду жалиоца, у т.6. Обрасца за понуду, утврђено је да је жалилац уписао словима валидан рок важења понуде (2.9.2020.год.) истовремено вршући и корекцију броја уписа мјесеца важења понуде (09).

С тим у вези, овај орган сматра да у конкретном случају постоји недостак у оцјени понуде жалиоца од стране уговорног органа, како је исти понуду жалиоца оцијенио неприхватљивом из разлога наведеног у ожалбеној Одлуци (наводећи да у понуди жалиоца „ коректурним лаком је преправљен мјесец рока важности понуде без да је поред утиснут печат понуђача и потпис одговорне особе“) имајући у виду да је у т.6. Обрасца за понуду уговорни орган изричито прописао да се период важења понуде уписује и бројчано и словима, те да у случају њиховог разликовања, валидан је рок важења уписан словима, а да је жалилац уписао у Обрасцу рок важења његове понуде и словима. Међутим, овај орган цијени да споменути недостатак оцјене понуде жалиоца није од утицаја на (другачије)

рјешење ствари, односно на утврђивање прихватљивости понуде жалиоца, како је приликом разматрања претходног навода жалиоца неспорно утврђено да жалилац није доставио прихватљиву понуду, из разлога што понуђену цијену своје понуде није изразио у валути (КМ), изричито захтијеваној предметном ТД.

3.3. Жалилац у последњем наводу истиче да је уговорни орган у предметном поступку набавке повриједио одредбе ЗЈН, како у истом није могао бити прописан преференцијални фактор домаћег с обзиром на датум објављивања набавке (11.05.2020. године) и ступања на снагу Одлуке о обавезној примјени преференцијалног третмана домаћег (01.06.2020. године).

Увидом у ТД предметног поступка набавке утврђено је да је уговорни орган предвидио примјену преференцијалног третмана домаћег, позивањем на члан 67. ЗЈН, наводећи да ће приликом рачунања цијена у сврху поређења понуда, цијене домаћих понуда бити умањене за преференцијални фактор од 5%.

Сходно наведеном, предметни навод жалиоца се сматра неоснованим, како је чланом 1. Одлуке о измјенама и допунама Одлуке о обавезној примјени преференцијалног третмана домаћег „Службени гласник БиХ“ бр.83/16, објављеној 9.8.2019.год. у „Службеном гласнику БиХ“ бр.59/19 (а која престаје да важи 1.6.2020.год.), прописана примјена преференцијалног третмана домаћег у проценту од 5% у поступцима јавних набавки код којих је објављено обавјештење о набавци или упућен позив кандидатима/понуђачима за поступке које немају обавјештења о набавци у 2019. години и до 1.6.2020.године.

4. Имајући у виду наведено, овај орган је основом члана 93. став (7) и члана 111. став (1) тачка ц) ЗЈН и члана 228. став (2) Закона о управном поступку одлучио као у изреци Рјешења.

5. 8. Како се жалба жалиоца одбија као неоснована, одбија се и захтјев жалиоца за поврат уплаћене накнаде покретања жалбеног поступка у износу од 500,00 КМ, сходно члану 108. став (6) ЗЈН.

Поука о правном лијеку:

Ово рјешење је коначно и извршно. Против овог рјешења може се покренути управни спор подношењем тужбе Суду Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема овог рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

Доставити:

- МАРКАНТ д.о.о. Ваљево, по адвокату Демиру Шевалићу из Какањ
- ЗД Рудник мрког угља „Какањ“ д.о.о. Какањ,
- АБ Петрол д.о.о. Какањ
- а/а